HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 7r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Sed quia sd̃m illos creato potius q̃ nato nomen dei dn̄o nostro ihu xpo deputarent potius q̃z = inesset diuinitatis ueritatis ita ex auctoritatib̄ ꝓphetis demonstratu ē ut nos dn̄o ihesu xp̄o deo uero p̄dicato. mtm intelligentiam unius dei uerii natiue in eo diuinitatis ueritatis continerent Certus uero iam liber omnem heretice assertionis fimidulentiam pandit Nanq̃ ut dictis suis fidem facerent damnantes dicta et uicia heriticor valentini siz et sabellij et manichei et ieuche pias ecclie p̄dicationes uelamento p̃fessionis impie fiuntisiunt ut corriptis melius ubis religiosor et ambigua significatione moderatis sub impietatis damnatione doctrinā pietate extinguerent Sz nos singulor dictis et p̃fessionibus demonstratis suas ecclie p̄dicationes absoluimus neq̃ quatenus cū damnatis hereticis cōmune eis esse permisimus ut damnanda damnantes sola uenerabilit sectanda sequerent Filiū dei dn̄m nostrū ihm xp̄m qd maxime ab hys negabat per hec docentes dū deo testabat pr̄ dum de se ipe p̃fitet dū apli p̄dicant dū religiosi credūt dū dn̄o nes clamant dum mundi negantes fuitē dū ignorantes intelligūt gentes Ne iam ambigendū permittēt quod ignorandū non relinquebat Septimus decimus liber sd̃m perfecte fidei gnidū suscepte disputationis ꝗ monem tempenuit Nanq̃ primū perinuiolabilis fidei sanctā et incorriptā demonstrationē mte sabellium thebionē et hos non ueri dei p̄dicatores lite certauit cur sabellius subsistere ante secula negaret quē creatū alij constiterent Ignorabat enū sabellius subsistentem filiū dū deū uerū operatū i corpore esse nō ambigit hij autē negabant natiuitatē et affirmabant creaturā dum opem ei dei uerī esse nō intelligūt Iis eor fides nūm ē Iam dū filiū negamus in eo uincit sabellius qd deū uerus operatore et ecclia eos qui uerū xp̄o deū negauerint uincit At uero cū sbsistentē xp̄m ante secula hy adūsū eū demonstrant sep operatū de cōdēpnato secū sabellio nobis triumphant deū quidem uerū scientes sed dei filiū nescientes Hebion at ab utroq̃ ita uincit ut hic ante secula subsistentē hunc uerū deū cōuincit operatū omēs q̃ se inuicē vincendo vincant Quia ecclesia et hr sabellius et cōtra creature p̄dicatores et contē hebionē deū uerū ex deo uero dn̄m nr̄m ihm xp̄m et ante scla natū et postea hominē genitū eē testatē Nemini autē dubiū est congruū id maxime pie doctrine fuisse ut quia ex lege ac ꝓphetis primū dei filiū post ecām deum uerū cū sacramento unitatis p̄dicassem̄ tertiū legem ac ꝓphas p euāgelia finantes primū ex hys dei filiū post ecām deū uerū docuerim̄ Cōpotissimū itaq̃ fuit post nomen filij ueritatem ei ostendē q̃ sd̃m gmunē sensū ueritatis absolutionē municipatio filij obtineret Sz ne quid adūsantib̄ unigeniti dei ueritati occasionis fullendū et illudendū relinqueret ipm illā ꝓpetate fidem p diuinitate ueritate astruxerim̄ Deum esse eū q̃ dei filius non negaret hys modis docentes nomine natiuitate natiuū potestate p̃fessione ne aliud esset q̃ municiparet Neq̃ municipatio nō natiuitatis esset neq̃ natiuitas natiuū amministisset neq̃ natura non retinuisset ptūtem neq̃ potestas nō ecām ostia sibi ueritatis p̃fessione notescerent Causas ergo omēs singulor generū ita ex euangelijs exterptis subiecim̄ ut nec p̃fessio tacuerit ptate nec ptas nō exercuerit naturam nec natura nō sic natiuitatis sit nec natiuitas non sit nominis ut per id non relinqueret impietatis calūnia cū dei uerī ex deo uero